

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวัดความสุขเชิงเศรษฐศาสตร์แนวใหม่ของกลุ่มผู้สูงอายุ
ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นายวรวิทย์ ทาอุโมงค์

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.กาญจนา ไชคถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.ดร.ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวัดความสุขเชิงเศรษฐศาสตร์แนวใหม่ของกลุ่มผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษา เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดและองค์ประกอบที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับความสุข และประเมินระดับความสุขของกลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 341 ตัวอย่าง อันจะนำไปสู่การยกระดับสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เพื่อเป็นแนวทางในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่มีแนวโน้มของผู้สูงอายุในสัดส่วนที่เพิ่มมากกว่ากลุ่มบุคคลในวัยอื่นๆ

ด้วยแนวคิดทฤษฎีความสุขที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ ภายใต้แบบจำลองที่มีความเหมาะสมในการวิเคราะห์คือ แบบจำลองทางเลือกเชิงคุณภาพ ในรูปแบบจำลองโลจิตแบบเรียงลำดับ (Ordered Logit Model) ด้วยมาตรการวัดที่ถูกแบ่งออกเป็น 7 ระดับ 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ รวมทั้งหมด 67 องค์ประกอบ โดยวิธีการประมาณค่าความน่าจะเป็น (Probability) และการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่า ระดับความสุขโดยรวมของกลุ่มผู้สูงอายุขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระจะส่งผลกระทบต่อระดับความสุขโดยรวมในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ การประมาณค่าระดับความสุขของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง (3.925) โดยกลุ่มผู้สูงอายุ ให้ความสำคัญในตัวชี้วัดด้านสุขภาพมากที่สุด (1.384) ด้าน

สิ่งแวดล้อม (1.005) ด้านสังคม (0.613) ด้านเศรษฐกิจ (0.576) และด้านการเมือง (0.346) ตามลำดับ และเพื่อนำไปสู่มาตรฐานการรองรับประชากรผู้สูงอายุในอนาคต หน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีการส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันความมั่นคงทางสุขภาพ รายได้ การออม การใช้หลักคำสอนทางศาสนา หรือแม้แต่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละพื้นที่ เพื่อมุ่งหวังให้ประชากรกลุ่มผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้และไม่เป็นภาระต่อกลุ่มบุคคลอื่น

Thesis Title The New Measurement of Economic Happiness Among Elderly Group in U-mong Sub-district Municipality, Mueang District, Lamphun Province

Author Mr. Worawudh Tha-u-mong

Degree Master of Economics

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Kanchana Chokethaworn Advisor

Assoc. Prof. Dr. Songsak Sriboonchitta Co-advisor

ABSTRACT

The new economic measurement of happiness among elderly group in U-mong sub-district municipality, Mueang district, Lamphun province, Thailand, this study mainly develops the indicators and situations in subjective levels of happiness, and discretely measures them among the elderly through 341 samples which bring about an elevation in welfare and quality of life among the elderly. This study provides not only procedure change in Thai society which tends to have the proportion of the elderly over any other age group but also emphasizes the policy support.

In the classical setup respondents are asked to select their most preferred option out of a set of alternatives with given statements on a scale known as the Likert scale—qualitative choice model, ordinal data. The ordered logit model was used to estimate the level of happiness. It is well known that, in theory, more information can be obtained in statistics, preference can then be estimated more efficiently. We addressed this question and introduce a rank ordered logit model in which we used latent segments to endogenously identify the ranking capabilities of individuals. All that is required is a simple modification of the log-likelihood and marginal probability or marginal effect. Our proposal on stimulated and empirical application shows that using this model

for estimating clear efficiency produces a result over an ordered logit model (seven categories, five indicators and sixty-seven components) on the data concerning the elderly's happiness levels.

Consequently, under assumptions, change in the explanatory variables has affected the dependent variables in the same direction. Moreover, the estimation showed that there is a moderate level (3.925) of happiness among the elderly in this municipal and the samples gave strong precedence to the following variables: health (1.384), environment (1.005), society (0.613), economic situation (0.576), and politics (0.346). Quality of life leads to standards for supporting the elderly in the future. The related state agencies should promote policies to guarantee income stability, health insurance, saving, and moral code. Changes should be made in infrastructure in each area in order to support the elderly to be self-dependent and not be one's burden.